23/05/2023

Κραυγή αγωνίας του Πατριαρχείου Σερβίας για τη λεηλασία ναών και περιουσιών στο Κοσσυφοπέδιο και τα Μετόχια

Πατριαρχεία / Πατριαρχείο Σερβίας

Την κραυγή αγωνίας της για τις συνεχιζόμενες επιθέσεις στους ναούς του Κοσσυφοπεδίου και στα Μετόχια εξέφρασε η Ιερά Σύνοδος του Πατριαρχείου Σερβίας η οποία συνεδρίασε την περασμένη εβδομάδα στο ναό του Αγίου Σάββα στο Βελιγράδι. Το Πατριαρχείο Σερβίας κρούει τον κώδωνα του κινδύνου ότι η περιουσία πολιτών, ναών και μοναστηριών στην περιοχή έχει σφετεριστεί με αποτέλεσμα να μην μπορούν να επιβιώσουν χωρίς τη συμβολή της Σερβικής Εκκλησίας. Παράλληλα, η Ευρωβουλή η οποία ενθαρρύνει την Ευρωπαϊκή πορεία του Κοσσόβου αναμένεται να δημιουργήσει νέα δεδομένα στην περιοχή. Σήμερα δεκαεννιά χρόνια μετά το πογκρόμ εναντίον των Εκκλησιών οι επιθέσεις σε ναούς και ο σφαιτερισμός της περιουσίας των Σέρβων είναι

καθημερινά.

Image not found or type unknown

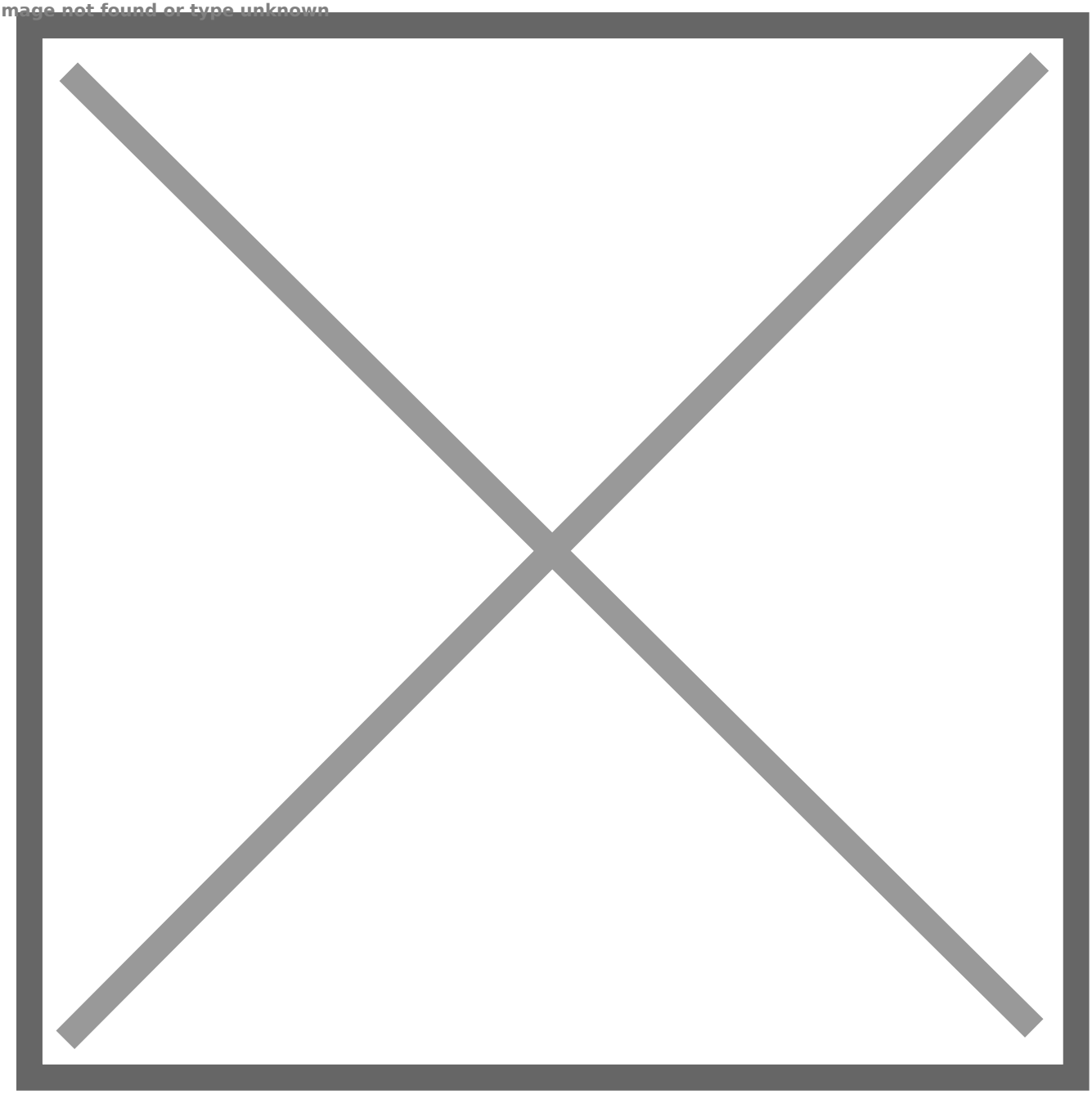

Σε ότι αφορά το Πατριαρχείο Σερβίας, ζητά άμεσα μέτρα στο Κοσσυφοπέδιο και τα Μετόχια για τη:

• διατήρηση της ταυτότητας και της υφιστάμενης εκκλησιαστικής οργάνωσης της **Σερβικής Ορθόδοξης Εκκλησίας**
• Αποτροπή του ιστορικού αναθεωρητισμού ,
• διατήρηση της περιουσίας της Εκκλησίας
• δημιουργία συνθηκών για την επιστροφή κατασχεθείσας ή σφετερισμένης περιουσίας,
• διατήρηση των οικονομικών πόρων που επιτρέπουν την ομαλή λειτουργία των

μοναστηριών

• τη διεθνή προστασία έναντι της προκλητικής συμπεριφοράς προκειμένου να αποτραπούν όλες οι πιθανές καταχρήσεις και να εποπτεύεται η εφαρμογή των νόμων και των δικαστικών αποφάσεων, οι οποίες δεν πρέπει να ερμηνευθούν αυθαίρετα, να αλλάξουν ή να καταργηθούν εντελώς εις βάρος της Εκκλησίας.

Ευρωβουλή: «Αναγνωρίστε το Κόσοβο»

Το Ευρωκοινοβούλιο ενθαρρύνει την ευρωπαϊκή πορεία του Κοσόβου, ενώ καλεί την Ελλάδα, την Κύπρο και άλλες χώρες που δεν το έχουν ακόμη αναγνωρίσει να αναθεωρήσουν τη στάση τους.

Το Κόσοβο έχει κηρύξει την ανεξαρτησία του από το 2008, αναγνωρίζεται από 111 χώρες, κι όμως δεν έχει αναγνωριστεί από πέντε κράτη-μέλη της ΕΕ. Πρόκειται για την Ελλάδα, την Κύπρο, την Ισπανία, τη Ρουμανία και τη **Σλοβακία.** Παρόλα αυτά, το Κόσοβο πλησιάζει στην Ευρώπη με γρήγορο ρυθμό. Ήδη από το 2024 καταργείται η θεώρηση διαβατηρίων για τους πολίτες του που ταξιδεύουν στην ΕΕ. Την περασμένη εβδομάδα το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, σε ψήφισμά του, ενέκρινε την «έκθεση προόδου» για το 2022 στο Κόσοβο, πιστοποιώντας σημαντική πρόοδο

για το «νεότερο κράτος της Ευρώπης». Οι ευρωβουλευτές τονίζουν ιδιαίτερα τη «μακρά περίοδο πολιτικής σταθερότητας» μετά τις εκλογές του 2021, καθώς και τη *«διαρκή ευθυγράμμιση με την εξωτερική πολιτική και την πολιτική ασφάλειας της ΕΕ»*.

Παράλληλα, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο «παροτρύνει» την Ελλάδα, την Κύπρο και τα άλλα κράτη-μέλη που ακόμη δεν έχουν αναγνωρίσει το Κόσοβο «να το πράξουν χωρίς περαιτέρω καθυστέρηση και ως εκ τούτου να του επιτρέψουν να προχωρήσει στην ευρωπαϊκή του πορεία». Ο Αυστριακός ευρωβουλευτής του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος (ΕΛΚ) Λούκας Μαντλ, επικεφαλής της ομάδας παρατηρητών του Ευρωκοινοβουλίου στις εκλογές του 2021 στο Κόσοβο, έχει απευθύνει σχετική έκκληση στις πέντε κυβερνήσεις, την οποία επαναλαμβάνει μιλώντας στην Deutsche Welle. *« Θα ήθελα να απευθύνω έκκληση στις κυβερνήσεις των κρατών-μελών που δεν έχουν αναγνωρίσει το Κόσοβο να επανεξετάσουν τους λόγους αυτής της άρνησης», επισημαίνει. «Ας δουν ποια είναι η πραγματική κατάσταση που επικρατεί στο Κόσοβο. Θα διαπιστώσουν ότι από τις έξι χώρες των Δυτικών Βαλκανίων, είναι η χώρα στην οποία κατ' εξοχήν τηρούνται οι προδιαγραφές του κράτους δικαίου, για παράδειγμα γίνεται σεβαστή η ελευθερία της γνώμης».*

Η ιστορία της λεηλασίας των Σέρβικων ναών

Το διήμερο από τις 17 έως τις 19 Μαρτίου του 2004, όσο διήρκεσαν τα επεισόδια, σύμφωνα με επίσημα στοιχεία του ΟΗΕ, δολοφονήθηκαν εννέα Σέρβοι, κάηκαν ολοσχερώς 935 σπίτια, 10 σερβικά σχολεία, 35 ορθόδοξοι ναοί και μοναστήρια, ενώ καταστράφηκαν 18 μνημεία του σερβικού πολιτισμού. Επίσης, χιλιάδες εκδιώχθηκαν από τις εστίες τους και ακόμα δεν μπορούν να επιστρέψουν.

Σήμερα, η κατάσταση δεν επιτρέπει εφησυχασμό. Οι επιθέσεις εναντίον του Σερβικού πληθυσμού συνεχίζονται, ενώ πληθαίνουν και πάλι το τελευταίο διάστημα οι βεβηλώσεις ορθόδοξων ναών.
Όλα ξεκίνησαν στις 15 Μαρτίου 2004 όταν ένα αγόρι, ο Γιόβιτσα Ιβιτς τραυματίστηκε από πυροβολισμούς στην Τσαγκλάβιτσα, ένα χωριό κοντά στην Πρίστινα. Οι κάτοικοι του χωριού καθώς και πολλοί Σέρβοι από γειτονικά χωριά βγήκαν στους διαδρόμους και διαδήλωσαν, στήνοντας μάλιστα και μπλόκα στους δρόμους.

Το βράδυ της 16η προς την 17η Μαρτίου 2004, στα αλβανικά ηλεκτρονικά μέσα ενημέρωσης εμφανίστηκε η πληροφορία ότι τρεις νεαροί Αλβανοί πνίγηκαν στον ποταμό Ίμπαρ, κοντά στη σερβική κοινότητα Ζούμπιν Πότοκ. Ένας φίλος τους

κατάφερε να γλιτώσει. Σύμφωνα με την ίδια πληροφορία, αυτό συνέβη επειδή τα τρία αγόρια έτρεχαν να γλιτώσουν από Σέρβους που τους κυνηγούσαν.

Την επόμενη ημέρα όμως και παρά το γεγονός ότι ο εκπρόσωπος της δύναμης του ΟΗΕ (UNMIK) που τότε ήταν ενεργή στο Κόσοβο αρνήθηκε ότι ο θάνατος των Αλβανών οφείλετο σε Σέρβους, ξέσπασαν συμπλοκές που απεδείχθησαν αιματηρές. Μεγάλος αριθμός Αλβανών συγκεντρώθηκε στη νότια πλευρά του ποταμού Ίμπαρ, με τους Σέρβους να βρίσκονται από την άλλη πλευρά και τη δύναμη του ΝΑΤΟ (KFOR) στη μέση για να αποτρέψει τα επεισόδια.
Αυτό δεν κατέστη εφικτό. Από τις συγκρούσεις, τις οποίες οι Σέρβοι έχουν ονομάσει «το πογκρόμ του Μαρτίου», έχασαν τη ζωή τους εννέα Σέρβοι, ενώ υπήρξαν και εκατοντάδες τραυματίες. Το χειρότερο όμως είναι ότι στη συνέχεια, η αλβανική πλειοψηφία επιδόθηκε σε μία σειρά επιθέσεων εναντίον σερβικών κοινοτήτων σε όλο το έδαφος του Κοσόβου.
Το πογκρόμ επεκτάθηκε εναντίον της πολιτιστικής κληρονομιάς των Σέρβων του Κοσόβου με την καταστροφή 35 εκκλησιών και τουλάχιστον 18 μνημείων μεγάλης πολιτιστικής κληρονομιάς.

Εκτιμάται ότι 900 άνθρωποι ξυλοκοπήθηκαν ή τραυματίστηκαν, 935 κατοικίες κατακάηκαν, 3.870 κάτοικοι εκδιώχθηκαν από τις εστίες τους, 6 κωμοπόλεις και 10 χωριά υπέστησαν εθνοκάθαρση – κάτι στο οποίο αναφέρθησαν ακόμη και αξιωματούχοι διεθνών οργανισμών. Ωστόσο ουδείς συνελήφθη για τα επεισόδια αυτά.
Αφορμή για την έξαρση της βίας ήταν ο πνιγμός, στον ποταμό Ίμπαρ, δύο παιδιών αλβανικής εθνότητας. Για το τραγικό αυτό γεγονός ενοχοποιήθηκαν Σέρβοι, που υποτίθεται ότι καταδίωκαν τα παιδιά, αναγκάζοντάς τα να καταφύγουν στο ποτάμι, όπου και πνίγηκαν. Οι έρευνες της UNMIK αργότερα απέδειξαν ότι επρόκειτο για ατύχημα και πως κανείς Σέρβος δεν ευθύνεται για το θάνατο των παιδιών.

Τι ζητά η Σερβική Εκκλησία σήμερα

«Για αιώνες, η Σερβική Ορθόδοξη Εκκλησία υπήρξε το κύριο στήριγμα του λαού μας στο ***Κοσσυφοπέδιο*** *και τα* ***Μετόχια*** *και ο κύριος παράγοντας για την ενότητα, την επιβίωση και τη διατήρηση της εθνικής, πνευματικής και πολιτιστικής της ταυτότητας. Χωρίς την ειδική προστασία της* ***Εκκλησίας,*** *η επιβίωση του λαού μας και η επιστροφή των εξόριστων δεν θα ήταν ποτέ δυνατή», αναφέρει μεταξύ άλλων και επισημαίνει ότι η Εκκλησία, ο Σέρβικος λαός στο* ***Κοσσυφοπέδι****ο και τα* ***Μετόχια*** *τα τελευταία 24 χρόνια υφίσταται κατάφορη παραβίαση των θεμελιωδών ανθρωπίνων δικαιωμάτων και συνεχείς επιθέσεις.*

*Η **Σερβική Ορθόδοξη Εκκλησία**, όπως ανέφερε το σχετικό ανακοινωθέν, πάντα υποστήριζε ότι όλα τα προβλήματα στο Κοσσυφοπέδιο και τα Μετόχια επιλύονται ειρηνικά και μέσω διαλόγου, καθώς και ότι εξυπηρετούν πάντα τον σκοπό της ειρηνικής συνύπαρξης των Σέρβων, των Αλβανών και όλων των άλλων λαών που ζουν σε αυτήν την περιοχή. Παράλληλα το Πατριαρχείο Σερβίας επέστησε την προσοχή ότι η αποδοχή της αυτοανακηρυγμένης ανεξαρτησίας του Κοσσυφοπεδίου και των Μετοχίων, άμεσα ή έμμεσα, de facto ή de iure, θα ήταν σε ευθεία αντίθεση με το Διεθνές Δίκαιο, που θεσπίστηκε βάσει του **Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών** και άλλων γενικά εφαρμοστέων πράξεων και αρχών. Όπως ανέφερε το **Πατριαρχείο Σερβίας**, «κάτι τέτοιο δεν έχει την υποστήριξη του **Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ** ή της πλειοψηφίας των χωρών του κόσμου, συμπεριλαμβανομένων των χωρών της **Ευρωπαϊκής Ένωσης.** Αυτό αναπόφευκτα θα προκαλούσε αυξημένη μετανάστευση του σερβικού λαού και θα καθιστούσε αδύνατη όχι μόνο την ειρηνική συνύπαρξη όλων, ανεξαρτήτως εθνικής καταγωγής και θρησκείας, αλλά και την ίδια την επιβίωση του λαού στις υπεραιωνόβιες εστίες του. Επομένως, θα πρέπει να αναζητηθούν λύσεις αποκλειστικά με σεβασμό σε αρχές που ισχύουν εξίσου για όλους στον κόσμο».*

Μάλιστα ανέφερε ως απόδειξη ότι οι αρχές της Πρίστινα, στρέφονται κατά της σερβικής κοινότητας και της **Αγίας Εκκλησίας**, λαμβάνοντας διχαστικές αποφάσεις προκαλώντας το χαμηλότερο δυνατό επίπεδο σχέσεων από το 1999.

«Η κατάσταση στο Κοσσυφοπέδιο και τα Μετόχια έχει προκαλέσει μια άνευ προηγουμένου ένταση και περιφερειακή αστάθεια, η οποία, μακροπρόθεσμα, κάνει τη ζωή του λαού μας και της Εκκλησίας μας πολλές φορές πιο δύσκολη. Είναι σαφές ότι ο στόχος των θεσμών του Κοσσυφοπεδίου είναι να δημιουργήσουν ένα εθνικά αλβανικό Κοσσυφοπέδιο στο οποίο δύσκολα μπορεί να υπάρξει ελεύθερη και κανονική ζωή για τους Σέρβους. Με την ευκαιρία αυτή, η ***Εκκλησία*** *καταδικάζει επίσης όλες τις επιθέσεις κατά του σερβικού λαού, των καταφυγίων και της περιουσίας του, ιδιαίτερα τρομοκρατικές ένοπλες επιθέσεις σε μεμονωμένους Σέρβους, συμπεριλαμβανομένων παιδιών, καθώς και μυστικούς καταλόγους βάσει των οποίων οι Σέρβοι, ακόμη και πρώην μέλη της αστυνομίας του Κοσσυφοπεδίου , συλλαμβάνονται και κρατούνται. Επίσης, η απαλλοτρίωση γης που ανήκει σε Σέρβους γίνεται παράνομα, με στόχο να τους ασκηθεί πρόσθετη πίεση και να αναγκαστούν να εγκαταλείψουν. Το Κοινοβούλιο απαιτεί να προσαχθούν στη δικαιοσύνη οι δράστες αυτών των εγκλημάτων και να προστατεύονται όλοι οι ευάλωτοι», ανέφερε το Πατριαρχείο Σερβία και επεσήμανε ότι βρίσκεται σε ιδιαίτερα δύσκολη κατάσταση. «Αυτό επιβεβαιώνεται και από δηλώσεις διεθνών αξιωματούχων και σεβαστών φορέων που ασχολούνται με θέματα προστασίας των θρησκευτικών δικαιωμάτων και ελευθεριών. Εκτός από τη*

σειρά επιθέσεων στους ναούς μας και την αποτροπή της κανονικής διαδικασίας αναστήλωσης, δεκάδες ιερά μας υπέστησαν ζημιές ή καταστράφηκαν, ιδιαίτερα την περίοδο 1999-2004. έτος, η ζωή των μοναστηριών και των ενοριών μας είναι πολύ δύσκολη. Με διάφορους τρόπους, οι αλβανικές αρχές του Κοσσυφοπεδίου ξεκίνησαν τη διαδικασία αλλαγής και επανερμηνείας των προηγούμενων νόμων, οι οποίοι περιλάμβαναν εγγυήσεις για την προστασία της ιδιοκτησίας και των οικονομικών δικαιωμάτων και που επιτρέπουν την αυτοβιωσιμότητα των μοναστηριών μας. Κατά κανόνα, οι ανώτατοι Αλβανοί αξιωματούχοι δεν αποδέχονται το πραγματικό και επίσημο όνομα της Εκκλησίας μας που επιβεβαιώνεται από τη νομοθεσία του Κοσσυφοπεδίου, ούτε τις εγγυήσεις που ενσωματώνονται στους νόμους».

Το **Πατριαρχείο Σερβίας** επισημαίνει ότι υποστηρίζει το διάλογο και την ειρηνική επίλυση όλων των ζητημάτων στο Κοσσυφοπέδιο και τη **Μετόχια** και προσφέρει τη δική της συμβολή στην ανάπτυξη των σχέσεων και συνεργασίας με άλλε**ς Εκκλησίες** και θρησκευτικές κοινότητες. Στόχος της είναι να συμμετάσχει ενεργά στη δημιουργία συνθηκών για την ελεύθερη και ασφαλή ζωή του σερβικού και αλβανικού λαού, καθώς και όλων των θρησκευτικών και εθνικών κοινοτήτων στο **Κοσσυφοπέδιο** και τα Μετόχια και παντού στον κόσμο.

Τέλος το **Πατριαρχείο Σερβίας** επαναλαμβάνει τη θέση του ότι είναι ενάντια σε κάθε διαχωρισμό του **Κοσσυφοπεδίου** και των **Μετοχίων** από τη Σερβία.

*****Φωτογραφίες αρχείου από κατεστραμμένες εκκλησίες***

Πηγή: **spc.rs**